

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
ΡΥΘΜΙΣΗ ΟΦΕΙΛΩΝ

Αριθμός Απόφασης
550 / 2021
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από την Ειρηνοδίκη την οποία όρισε η Πρόεδρος της Τριμελούς Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 2.9.2020, για να δικάσει την αίτηση:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ:

ο οποίος παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας Δικηγόρου του Μικαέλας Χριστοδούλου.

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ : 1) Της εταιρείας με τη επωνυμία «ZEUS RECOVERY FUND SA» που εδρεύει στο Λουξεμβούργο και εκπροσωπείται νόμιμα ως αναδόχου των αναφερόμενων στην αίτηση οφειλών προς την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «EUROBANK ERGASIAS AE» που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα έχοντας ορίσει αντίκλητο την εταιρεία με την επωνυμία «ΚΑΡΟΛΟΣ ΧΑΝΙΚΙΑΝ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», με έδρα την Αθήνα, η οποία δεν παραστάθηκε. 2) Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΠΛΑΤΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΚΟΠΟΥ» που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε. 3) Της εταιρείας ειδικού και αποκλειστικού σκοπού με την επωνυμία «B2KAPITAL ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, ως διαχειρίστριας εταιρείας των απαιτήσεων της εταιρείας με την επωνυμία «HELLAS 3P INVESTMENT DESIGNATED ACTIVITY COMPANY.», η οποία εκπροσωπείται νόμιμα και έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής

εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA BANK A.E.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου αρ.40, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, και η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της

4) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ.» που εδρεύει στην Αθήνα νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν παραστάθηκε. 5) Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «CEPAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΕΔΑΔΠ», που εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, ως εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις ενεργώντας δυνάμει του Ν. 4354/2015 ως μη δικαιούχος διάδικος της εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», η οποία δεν παραστάθηκε 6) Του ελληνικού δημοσίου, νόμιμα εκπροσωπούμενου από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ ΙΓ' Αθηνών, το οποίο παραστάθηκε διά της από 9.4.2019 δήλωσης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ ΙΓ' Αθηνών

ΤΗΣ ΚΥΡΙΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ : Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και δ.τ. «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», που εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων, επί της Λ. Μεσογείων 109- 111, και εκπροσωπείται νόμιμα, που ενεργεί ως διάδικος μη δικαιούχος και διαχειρίστρια εταιρεία δανείων για τις απαιτήσεις της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία «PIRAEUS SNF DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας και εκπροσωπείται νόμιμα ως ειδική διάδοχος της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ.» που εδρεύει στην Αθήνα νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας Δικηγόρου της

Ο αιτών ζητεί να γίνει δεκτή η από 19.02.2019 και με αριθμ. έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ΓΑΚ/ΕΑΚ 18831/1094/27.2.2019 αίτησή του, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 26.03.2020, ότε ματαιώθηκε η συζήτησή της λόγω αναστολής της λειτουργίας των δικαστηρίων της Χώρας, και προσδιορίσθηκε μετά την υπ' αριθμ. 47/22.06.2020 πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του παρόντος Δικαστηρίου περί οίκοθεν επαναπροσδιορισμού (παρ. 2 και 14 άρθ. 74 του Ν. 4690/30.05.2020) για την ανωτέρω δικάσιμο και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. 11646Δ'5.3.2019, 11634Δ'4.3.2019, 11633Δ'4.3.2019, 11703Δ'6.3.2019 εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών που προσκομίζει κι επικαλείται ο αιτών, ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχική δικάσιμο, επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στις πρώτη, δεύτερη, τέταρτη και πέμπτη των καθών πιστωτριών, πλην όμως αυτές δεν εμφανίσθηκαν όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το πινάκιο. Πρέπει, συνεπώς, να δικαστούν ερήμην, καθώς η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθ. 74 του Ν. 4690/2020 περί οίκοθεν επαναπροσδιορισμού και να προχωρήσει, ωστόσο, η συζήτηση της υποθέσεως σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθ. 226 παρ. 4 και 754 παρ. 2 περ. 1 ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με το άρθρ. 1 παρ. 2 εδ. β Ν. 3869/2010 όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του με την παρ.1 του άρθρου 1 της υποπαρ. Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α 94/14-8-2015), και καταλαμβάνει, σύμφωνα με την παρ.5 του άρθρου 2 της υποπαρ.Α.4 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου, τις αιτήσεις που υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος του προβλέπεται ότι πλέον «Στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου περιλαμβάνονται επίσης: α) οι βεβαιωμένες οφειλές στην Φορολογική Διοίκηση σύμφωνα με τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Κ.Φ.Δ.), τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.) και τον Τελωνειακό Κώδικα, όπως έχουν διαμορφωθεί με βάση τις προσαυξήσεις και τους τόκους εκπρόθεσμης καταβολής που τις επιβαρύνουν, β) οι βεβαιωμένες οφειλές προς τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) α' και β' βαθμού και τα νομικά πρόσωπα αυτών, όπως έχουν διαμορφωθεί με βάση τις προσαυξήσεις και τους

τόκους εκπρόθεσμης καταβολής, συμπεριλαμβανομένων των οφειλών που προκύπτουν από εισφορά σε χρήμα ή την μετατροπή εισφοράς γης σε χρήμα των προς ένταξη ή και των ήδη ενταγμένων ιδιοκτησιών, σύμφωνα με το ν.1337/1983 από φόρους και τέλη προς το Δημόσιο και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και γ) ασφαλιστικές οφειλές προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, όπως έχουν διαμορφωθεί με βάση τις προσαυξήσεις και τους τόκους εκπρόθεσμης καταβολής. Τα αναφερόμενα στα στοιχεία α' , β' και γ' πρόσωπα, δεν επιτρέπεται να συνιστούν το σύνολο των πιστωτών του αιτούντος και οι οφειλές του προς αυτά υποβάλλονται σε ρύθμιση κατά τον παρόντα νόμο μαζί με τις οφειλές του προς τους ιδιώτες πιστωτές». Επειδή, όπως παγίως γίνεται δεκτό, η αρχή της ισότητας, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος, επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των προσώπων που τελούν υπό τις αυτές ή παρόμοιες συνθήκες. Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της πολιτείας και, ειδικότερα, τόσο τον κοινό νομοθέτη κατά την άσκηση του νομοθετικού έργου, όσο και τη Διοίκηση κατά την κανονιστική δράση της με νομοθετική εξουσιοδότηση. Η παράβαση της συνταγματικής αυτής αρχής ελέγχεται από τα δικαστήρια, ώστε να διασφαλίζεται η πραγμάτωση του κράτους δικαίου και η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας καθενός με ίσους όρους. Κατά τον δικαστικό αυτό έλεγχο, που είναι έλεγχος ορίων και όχι ορθότητας των νομοθετικών επιλογών, αναγνωρίζεται στον κοινό νομοθέτη και στην κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση η ευχέρεια να ρυθμίζει με ενιαίο ή με διαφορετικό τρόπο τις ποικίλες προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις και σχέσεις, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις υφιστάμενες κοινωνικές, οικονομικές, επαγγελματικές ή άλλες συνθήκες που συνδέονται με καθεμία από αυτές τις καταστάσεις ή σχέσεις, με βάση γενικά και αντικειμενικά κριτήρια που βρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο της ρύθμισης. Πρέπει, όμως, η επιλεγόμενη ρύθμιση να κινείται μέσα στα όρια που διαγράφονται από την αρχή της ισότητας, τα οποία αποκλείουν τόσο την εκδήλως άνιση μεταχείριση είτε με τη μορφή της εισαγωγής ενός καθαρά χαριστικού μέτρου ή προνομίου μη συνδεόμενου προς αξιολογικά κριτήρια είτε με τη μορφή της επιβολής αδικαιολόγητης επιβάρυνσης ή της αφαίρεσης δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται ή παρέχονται από προϋφιστάμενο ή συγχρόνως τιθέμενο γενικότερο κανόνα, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες με βάση όλως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια(ΣτΕ Ολομέλεια 4749/2014, σκέψη 29, και αποφάσεις Ολομελείας Σ.τ.Ε. 1286/2012, 2396/2004, 2180/2004, 1252 – 1253/2003)". Η

.....

συνταγματική καθιέρωση της φορολογικής υποχρέωσης προκύπτει βέβαια και από τη ρύθμιση της φορολογίας και δημοσιονομικής διαχείρισης στα άρθρα 78 επ. Συντάγματος. Σύμφωνα με το αρ. 78 παρ. 4 του Συντάγματος «το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία και η απονομή συντάξεων δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης». Περαιτέρω, σύμφωνα με το αρ. 22 παρ. 5 του Συντάγματος «το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει». Με αυτή τη διάταξη θεσπίζεται η υποχρέωση ασφαλιστικής καλύψεως του εργαζομένου πληθυσμού της Χώρας, ο νόμος όμως μπορεί να διαμορφώσει ελευθέρως τη μορφή και την έκταση της παρεχόμενης ασφαλιστικής προστασίας. Κατά το αρ. 25 παρ. 4 του Συντάγματος «Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης». Η υποχρέωση «της συνεισφοράς» που θεσπίζει το αρ. 4 παρ. 5 αποτελεί μία σπουδαία πλευρά του χρέους αυτού και έγκειται στην υποχρέωση των πολιτών να φέρουν τα δημόσια βάρη να καλύπτουν δηλαδή τις δημόσιες κρατικές, δημοτικές δαπάνες. Δημόσια βάρη κατά την έννοια του άρθρου 4 παρ. 5 του Συντάγματος θα πρέπει να θεωρηθούν όλες οι υποχρεωτικές χρηματικές παροχές προς το κράτος δηλαδή προεχόντως τα φορολογικά βάρη, οι ασφαλιστικές εισφορές, τα δημοτικά τέλη και οι λοιπές χρηματικές υποχρεώσεις όπως κατά νόμο εξειδικεύονται. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι φορολογικές και δασμολογικές απαλλαγές και μέτρα προνομιακού χαρακτήρα που θεσπίζονται με κριτήρια μη συναφή προς την άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής, αλλά εισάγονται υπό την μορφή διευκολύνσεων, όπως, εν προκειμένω, η επίδικη ρύθμιση περί διαγραφής των επίμαχων οφειλών, χωρίς, όμως, να συνάπτονται με την επίτευξη του γενικότερου συμφέροντος της εθνικής οικονομίας, αλλά, αντιθέτως, ενόψει, μάλιστα, του ότι αφορούν, δυνάμει, μεγάλο αριθμό φορολογουμένων, ενδέχεται να συνεπάγονται άμεσες και καθοριστικές επιπτώσεις στο δημοσιονομικό προϋπολογισμό, αντίκεινται στην κατοχυρωμένη στην παρ. 5 του άρθρου 4 του Συντάγματος αρχή της φορολογικής ισότητας που επιτάσσει την συνεισφορά όλων των πολιτών στα δημόσια βάρη ανάλογα με την φοροδοτική τους ικανότητα. Για τους λόγους αυτούς, οι βεβαιωμένες οφειλές προς τη Φορολογική Διοίκηση και προς τους ΟΤΑ (αφού και αυτοί είναι δημόσιες υπηρεσίες καθ' ύλην όμως αποκεντρωμένες) καθώς και οι

ασφαλιστικές εισφορές προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, με μοναδικές προϋποθέσεις α) ότι δεν έχουν δημιουργηθεί κατά το τελευταίο έτος πριν την υποβολή της σχετικής αίτησης του αρ. 4 (του Ν. 3869/2010) και β) ότι ο δημόσιος τομέας δεν είναι ο μοναδικός πιστωτής του υπερχρεωμένου, δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ρύθμισης του Ν. 3869/2010, όπως αυτός ισχύει μετά την αντικατάσταση του με την παρ.1 του άρθρου 1 της υποπαρ. Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α 94/14-8-2015), χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζεται έτσι η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών, την οποία θεσπίζουν τα άρθρα 1, 26, 73 επ. και 87 επ. του Συντάγματος (Ολ ΑΠ 3/2013, 46/2005, 9/2004).

Με την υπό κρίση αίτησή του, ο αιτών επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του προς τις πιστώτριες τράπεζες, όπως αναφέρονται αναλυτικά στην αίτησή του, ζητεί αφού ληφθούν υπόψη τα εισοδήματά του, η προσωπική, περιουσιακή, επαγγελματική και οικογενειακή του κατάσταση, να γίνει ρύθμιση των χρεών του σύμφωνα με το υποβαλλόμενο σχέδιο διευθέτησης, άλλως σύμφωνα με το Ν. 3869/2010, με σκοπό την εν μέρει απαλλαγή του από αυτά, να εξαιρεθεί η κύρια κατοικία του από την εκποίηση και να αναγνωριστεί ότι με την τήρηση της ρύθμισης θα απαλλαγεί των χρεών του. Σημειώνεται ότι ο αιτών είχε καταθέσει ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών την από 27.12.2018 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 4362/2018 αίτησή του για την υπαγωγή του στις διατάξεις του Ν 3869/2010 πλην όμως με την υπό κρίση αίτηση, η οποία επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στο σύνολο των πιστωτών, δηλώνει ότι παραιτείται από το δικόγραφο αυτής. Η ως άνω παραίτηση, κρίνεται παραδεκτή και νόμιμη και συνεπώς η ως άνω αίτηση ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών, θεωρείται ως μηδέποτε ασκηθείσα (άρθρα 297, 295 παρ. 1 εδ. α', 741 ΚΠολΔ).

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η κρινόμενη αίτηση, καταβληθέντων των νομίμων τελών και των παραβόλων παράστασης, παραδεκτώς και αρμοδίως φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, της περιφέρειας της κατοικίας του αιτούντος, κατά τη διαδικασία της εκούσιας διαδικασίας των άρθρων 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 Ν. 3869/2010). Για το παραδεκτό της αιτήσεως τηρήθηκαν όσα προβλέπονται στο αρ. 4 παρ. 2 Ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από την παρ. 4 του αρ. 1 της υποπαραγράφου Α4 του αρ. 2 του Ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α 94/14-8-2015) και καταλαμβάνει σύμφωνα με την παρ. 5 του αρ. 2 της υποπαρ. Α4 του αρ. 2 του Ν. 4336/2015 τις αιτήσεις που υποβάλλονται μετά τις 19.8.2015, αφού προσκομίστηκαν τα αναφερόμενα στην ανωτέρω διάταξη έγγραφα καθώς επίσης και η σχετική

.....

υπεύθυνη δήλωση του αιτούντος για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων της περιουσίας και των εισοδημάτων του, των πιστωτών του και των απαιτήσεων τους καθώς και για τις μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων του κατά την τελευταία τριετία. Επίσης, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελο έλεγχο του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, κατ' άρθρο 13 παρ. 2 Ν. 3869/2010, δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του για ρύθμιση των χρεών του στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή του για ουσιαστικούς λόγους. Περαιτέρω, η κρινόμενη αίτηση στην οποία περιλαμβάνονται όλα τα απαραίτητα στοιχεία για τον προσδιορισμό του αντικείμενου της όπως προβλέπονται από το άρ. 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, είναι επαρκώς ορισμένη, μη ούσας σε κάθε περίπτωση απαραίτητης της εξειδίκευσης των λόγων για τους οποίους κάθε οφειλέτης περιήλθε σε οικονομική αδυναμία, ούτε της αναφοράς του κόστους διαβίωσης αυτού, ούτε εκείνων των γεγονότων από τα οποία προκύπτει η μονιμότητα της αδυναμίας πληρωμής κάθε αιτούντος, τα οποία συνιστούν αντικείμενο απόδειξης (Αθ. Κρητικού, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, έκδοση 2012, σελ. 51 παρ. 8, 14 και 15, Ε. Κιουπτσίδου Αρμ. 64-Ανάπτυπο σελ. 1477, ΕιρΘεσ. 5105/2011, 6546/2011 δημ. σε Νόμος, Ειρ.Ελευσίνας 15/2013 ΤΝΠ/ΔΣΑ), αρκούσης της επίκλησης της μονιμότητας αυτής της αδυναμίας και νόμιμη και στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8, όπως τροποποιήθηκαν με τα άρθρα της ΥΠΟΠΑΡ.Α.4 του άρθρου 2 του Ν.4336/2015 (ΦΕΚ Α 94/14.8.2015), 9 (όπως αυτό τροποποιήθηκε με το αρθρ. 14 του Ν. 4346/2015, που τροποποίησε τις προϋποθέσεις για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας των οφειλετών, για το χρονικό διάστημα από 1.1.2016 μέχρι και 31.12.2018) και 11 του ν. 3869/2010 πλην α) του αιτήματος να ενταχθούν στη ρύθμιση και οι οφειλές του αιτούντος προς το Ελληνικό Δημόσιο διότι κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα της παρούσας, τα χρέη αυτά δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ρύθμισης του Ν. 3869/2010 καθώς η διάταξη που τις ενέταξε στο πεδίο εφαρμογής αυτού του νόμου έρχεται σε αντίθεση με το Σύνταγμα, και β) του αιτήματος να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση της ρύθμισης του Δικαστηρίου θα απαλλαγεί από τα χρέη προς τους καθ' ων, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, διότι σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 ορίζεται ότι το αίτημα απαλλαγής του οφειλέτη από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι όλων των πιστωτών αποτελεί αντικείμενο μεταγενέστερης αίτησής που

κοινοποιείται στους πιστωτές, η οποία υποβάλλεται στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση από αυτόν των υποχρεώσεων που του επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται σε εφαρμογή των παραγράφων 2, 4 και 5 του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010, με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 4 του Ν. 3869/2010 και στην παράγραφο 2 του άρθρου 9 του Ν. 3869/2010. Συνεπώς, η υπό κρίση αίτηση, καθ' ο μέρος κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, εφόσον δεν επετεύχθη προδικαστικός συμβιβασμός μεταξύ του αιτούντος και των καθ'ών.

Η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π» με προφορική δήλωση της πληρεξούσιας Δικηγόρου της, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και αναπτύσσεται στις εμπρόθεσμα κατατεθείσες προτάσεις του, δήλωσε, ότι παρεμβαίνει κυρίως στη δίκη επικαλούμενη έννομο συμφέρον ως μη δικαιούχος διάδικος και διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία «PIRAEUS SNF DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ» δυνάμει της από 12-9-2019 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων μέσω τιτλοποίησης τους που συνήφθη μεταξύ της αλλοδαπής εταιρείας PIRAEUS SNF DESIGNATED ACTIVITY COMPANY και της Τράπεζας, η διαχείριση των οποίων ανατέθηκε σε αυτή (INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ). Ζητεί δε την αποδιδόμενη προστασία προς την καθής η αίτηση πιστώτρια του αιτούντος με σκοπό την απόρριψη της αίτησης άλλως τη ρύθμιση των απαιτήσεων της. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η ως άνω κύρια παρέμβαση ασκείται παραδεκτά και νόμιμα, καθ' όσον είναι πρόδηλο το έννομο συμφέρον της κυρίως παρεμβαίνουσας λόγω της διαχείρισης και της ειδικής διαδοχής στις απαιτήσεις, σύμφωνα με το άρθρ. 54 παρ 1 εδ β' του ΠτΚ σε συνδ. με το άρθρ. 15 Ν. 3869/2010 και τα άρθρ. 79 και 225 παρ. 2 του ΚΠολΔ), και συνεπώς πρέπει, συνεκδικαζόμενη με την αίτηση, να ερευνηθεί περαιτέρω και στην ουσία της.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρος του αιτούντος που περιέχεται στα πρακτικά της δίκης, από τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ) σε συνδυασμό με την αυτεπάγγελτη έρευνα των γεγονότων (αρ. 744 ΚΠολΔ) και την επ' ακροατηρίου προφορική διαδικασία,

5^ο φύλλο της υπ αριθμ ΣΤ...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

.....
αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Ο αιτών, γεννηθείς το έτος 1941, είναι συνταξιούχος και λαμβάνει μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές ποσού 712 ευρώ. Είναι πατέρας 2 ενηλίκων τέκνων ενώ η σύζυγός του απεβίωσε 1.8.2017, σύμφωνα με την υπό στοιχεία 233/3/2017 ληξιαρχική πράξη θανάτου του Ληξιαρχείου Νέας Φιλαδέλφειας, αφήνοντας πλησιέστερους συγγενείς και εξ αδιαθέτου κληρονόμους της α) τον νυν αιτούντα και τα τέκνα της β) και

Τα τέκνα της αποβιώσασας αποποιήθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα το επαχθέν σε αυτά εξ αδιαθέτου κληρονομικό δικαίωμα σύμφωνα με τις υπ αριθμ 9878/19.9.2017 και 9880/19.9.2017 εκθέσεις αποποίησης κληρονομίας του Ειρηνοδικείου Αθηνών. Κατόπιν των αποποιήσεων αυτών, μοναδικός εξ αδιαθέτου κληρονόμος απέμεινε ο σύζυγος της θανούσης και νυν αιτών στο σύνολο της κληρονομίας περιουσίας της, την οποία αποδέχθηκε σιωπηρά με την άπρακτη παρέλευση του 4μηνου από το θάνατο της, αποδεχόμενος το ενεργητικό και το παθητικό αυτής. Προέβη δε σε συμβολαιογραφική αποδοχή κληρονομίας ως προς το ακίνητο της κληρονομιάς περιουσίας, ήτοι ένα διαμέρισμα του πρώτου ορόφου, επιφάνειας κυρίων χώρων 72 τμ, έτους κατασκευής 1969, το οποίο βρίσκεται στο δήμο (βλ υπ αριθμ 8313/15.12.2017 δήλωση αποδοχής κληρονομίας ενώπιον της συμβολαιογράφου Βασιλικής Τούμπα). Σύμφωνα με τη βεβαίωση δηλωθείσας περιουσιακής κατάστασης Ε9 2020 και τη δήλωση ΕΝΦΙΑ 2019 αυτό το διαμέρισμα αποτελεί το μοναδικό ακίνητο του αιτούντος, χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του γι αυτό και ζητείται η εξαίρεση του από τη ρευστοποίηση, η δε αντικειμενική του αξία ανέρχεται σε 47.520 ευρώ. Πέραν αυτού, ο αιτών δεν διαθέτει κανένα άλλο ακίνητο ή κινητό περιουσιακό στοιχείο. Το συνολικό δηλωθέν ετήσιο εισόδημά του αιτούντος ανερχόταν για το φορολ. έτος 2019 στο ποσό των 9.629 ευρώ, ενώ παλαιότερα κατά τα φορολ. έτη 2008-2019 κυμαινόταν από το ποσό των 9.000 έως 11.500 ευρώ (βλ. αντίστοιχα προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα ετών 2008-2019).

Περαιτέρω, ο αιτών, κατόπιν αποποίησης της κληρονομίας εκ μέρους των τέκνων του, εγκαταστάθηκε μοναδικός κληρονόμος στο ενεργητικό και παθητικό της περιουσίας της αποβιώσασας συζύγου του, ως εκ τούτου κληρονόμησε τα κατωτέρω χρέη, προερχόμενα από δανειακές συμβάσεις που είχε συνάψει η σύζυγός του, ως πρωτοφειλέτρια ή ως εγγυήτρια, με τις μετέχουσες πιστώτριες, τα οποία θεωρούνται

κατά πλάσμα του νόμου σύμφωνα με το αρθ. 6 παρ. 3 του Ν. 3869/10, με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα για τα δε εμπραγμάτως ασφαλισμένα ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της απόφασης (άρθ. 6 παρ. 3 Ν. 3869/10 και Αθαν. Κρητικό «Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» σελ. 99). Ειδικότερα, ο αιτών οφείλει στην πιστώτρια ZEUS α) 5.184,40 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 002601110300037457 σύμβασης ανοιχτού δανείου β) 3.282,19 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 5458650124452036 σύμβασης πιστωτικής κάρτας, στην πιστώτρια τράπεζα Πειραιώς (και ήδη στην INTRUM ως μη δικαιούχου διαδίκου, διαχειρίστριας των επίδικων απαιτήσεων) α) 106.403,87 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 4999700144532009 σύμβασης πιστωτικής κάρτας β) 25.207,47 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 5203040075457002 σύμβασης πιστωτικής κάρτας γ) 14.642,81 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 100016000031066 σύμβασης καταναλωτικού δανείου, στην B2CAPITAL α) 24.820,09 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 00408399 σύμβασης καταναλωτικού δανείου β) 4.842,48 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 199903092032000 σύμβασης πιστωτικής κάρτας γ) 5.286,09 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 199911180035000 σύμβασης πιστωτικής κάρτας δ) 23.304,48 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 1999122280329000 σύμβασης πιστωτικής κάρτας ε) 6.629,48 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 200004140090000 σύμβασης πιστωτικής κάρτας στ) 1.691,85 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 200004140090000 σύμβασης πιστωτικής κάρτας ζ) 5.698,64 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 200311250305 σύμβασης πιστωτικής κάρτας η) 10.668,94 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 20040121220000 σύμβασης πιστωτικής κάρτας, στην πιστώτρια CEPAL α) 27.047,61 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 1108162 σύμβασης στεγαστικού δανείου β) 64.156,98 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 809162 σύμβασης στεγαστικού δανείου γ) 60.080,73 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 0000598162 σύμβασης στεγαστικού δανείου δ) 18.775,25 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 0000598162 σύμβασης στεγαστικού δανείου. Το σύνολο των ως άνω δανείων περιήλθε στον αιτούντα υπό την ιδιότητα του κληρονόμου ενώ ο ίδιος ατομικά δεν είχε λάβει κανένα δανειακό προϊόν. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι εκ του συνολικού οφειλόμενου ποσού, το ποσό των 177.000 περίπου αφορά σε τόκους. Δέον δε να επισημανθεί ότι οι οφειλές προς την πιστώτρια CEPAL, τις οποίες κληρονόμησε ο αιτών αφορούν σε εκ μέρους της θανούσης εγγυήσεις υπέρ των στεγαστικών δανείων των τέκνων τους και έχουν ρυθμιστεί δυνάμει των υπ αριθμ 320/2020 και 1581/2020 αποφάσεων του παρόντος Δικαστηρίου.(βλ. προσκομιζόμενες). Ειδικότερα και πλέον συγκεκριμένα: Με την υπ

6^ο φύλλο της υπ αριθμ ~~ΣΣ~~^{ΣΣ}...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

.....
αριθμ 320/2020 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών έγινε δεκτή η αίτηση υπαγωγής στο ν. 3869/2010 του υιού του αιτούντος και μεταξύ άλλων ρυθμίστηκαν και οι οφειλές ποσού 27.047,61 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 1108162 σύμβασης στεγαστικού δανείου και 64.156,98 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 809162 σύμβασης στεγαστικού δανείου, συνολικού ύψους 91.204,59 ευρώ. Περαιτέρω με την υπ αριθμ 1581/2020 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών έγινε δεκτή η αίτηση υπαγωγής στο ν. 3869/2010 του υιού του αιτούντος και μεταξύ άλλων ρυθμίστηκαν και οι οφειλές ποσού 60.080,73 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 0000598162 σύμβασης στεγαστικού δανείου και 18.775,25 ευρώ δυνάμει της υπ αριθμ 0000598162 σύμβασης στεγαστικού δανείου, συνολικού ύψους 78.855,98 ευρώ. Οι ως άνω οφειλές θα ικανοποιηθούν στο πλαίσιο του άρ 9 παρ 2 κατά τα στις ανωτέρω αποφάσεις οριζόμενα.

Με βάση τα ανωτέρω, αλλά ιδίως από την αντιπαραβολή των ετήσιων εισοδημάτων του, τις αναγκαίες δαπάνες για τη διαβίωση του συγκρινόμενα με τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του από τις δανειακές συμβάσεις, προκύπτει ότι αυτά (εισοδήματα) δεν του επιτρέπουν να ανταποκριθεί στην εξυπηρέτηση των χρεών του, η δε αρνητική αυτή σχέση μεταξύ της ρευστότητας και των οφειλών του κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο δεν αναμένεται να βελτιωθεί αφού ο αιτών είναι συνταξιούχος με δεδομένες εν πολλοίς αποδοχές. Ως εκ τούτου αποδείχθηκε, ότι ο αιτών έχει περιέλθει σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώνει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές του, η δε αδυναμία του αυτή, υπό τις ως άνω συνθήκες, δεν οφείλεται σε δόλο, δεδομένου ότι προέκυψε ότι ο αιτών, προέβη σε αποδοχή της υπερχρεωμένης κληρονομίας της συζύγου του χωρίς να γνωρίζει το ύψος της υπερχρέωση αυτής, αποβλέποντας στην προστασία και μόνο της κληρονομιάς κύριας κατοικίας του. Όπως και ο γιός του καταθέτει ενόρκως, ούτε ο ίδιος γνώριζε τι ύψος των οφειλών της μητέρας του, προέβη δε τόσο ο ίδιος όσο και ο αδελφός του σε αποποίηση κληρονομίας προκειμένου το συγκεκριμένο ακίνητο της κληρονομίας, ήτοι το διαμέρισμα στο οποίο ζούσαν οι γονείς του, να περιέλθει αποκλειστικά στον πατέρα του αφού ο ίδιος και ο αδελφός του διαθέτουν κύρια κατοικία. Σε κάθε περίπτωση αντιβαίνει στην κοινή λογική και φρόνηση η (σκόπιμη) αποδοχή της κληρονομίας εκ μέρους του αιτούντος με σκοπό τη διάσωση της περιγραφόμενης ως άνω (μικρής εμπορικής αξίας) κύριας κατοικίας του καθώς οι συνολικές οφειλές της συζύγου του

ανέρχονται στο ποσό των 400.000 ευρώ, ήτοι παθητικό και ενεργητικό της κληρονομίας άκρως δυσανάλογης αξίας. Αντίθετα, από τα στοιχεία της δικογραφίας εμφανίζεται ότι ο ίδιος διαβιεί συνετό και περιορισμένο οικονομικά βίο, χωρίς καμία προσωπική οφειλή σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και τρίτους, παρά μόνο προς την Εφορία-ΙΓ' Αθηνών ύψους 22.000 ευρώ περίπου. Εξάλλου, στην διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, με τον Ν. 4549/2018 προστέθηκε εδάφιο ως εξής «Η αποδοχή υπερχρεωμένης κληρονομίας από τους νόμιμους μεριδούχους του αρχικού οφειλέτη, ακόμα κι αν γίνεται εν γνώσει της υπερχρέωσης, δεν συνιστά από μόνη της και χωρίς τη συνδρομή άλλων περιστάσεων δόλια περιέλευση σε αδυναμία πληρωμής χρηματικών οφειλών», το οποίο κατά την διάταξη του άρθρου 68 παρ. 1 του Ν. 4549/2018 εφαρμόζεται και όταν η αποδοχή κληρονομίας έλαβε χώρα πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ήτοι την 14-6-2018. Κατόπιν αυτού η ένσταση των παρισταμένων πιστωτριών περί δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμής καθότι ο αιτών γνώριζε κατά την αποδοχή των χρεών της κληρονομίας ότι είναι αδύνατη η εξυπηρέτηση τους λόγω της εισοδηματικής του κατάστασης κρίνεται απορριπτέα πρωτίστως ως αόριστη καθ ότι δεν αναφέρεται ουδόλως σε συνδρομή άλλων περιστάσεων που θα καθιστούσαν την αποδοχή της κληρονομίας δόλια (πχ υπαιτιότητα του κληρονόμου για την υπερχρέωση του κληρονομούμενου). Επιπλέον, οι μετέχουσες πιστώτριες αναφέρουν ότι η υπό κρίση αίτηση ασκείται καταχρηστικά και καθ' υπέρβαση των ορίων της καλής πίστης αναφορικά και με το προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης οφειλών, κατά τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, διότι ο αιτών αποδέχθηκε την κληρονομιά με αποκλειστικό σκοπό να ρυθμίσει τις δανειακές οφειλές μέσω του Ν. 3869/2010 και διότι με βάση τα εισοδήματά του δεν μπορούσε να καλύψει το ύψος της οφειλής. Ο ισχυρισμός αυτός τυγχάνει απορριπτέος ως απαράδεκτος, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος, που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ, με τους όρους που αυτό προβλέπει, είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού νόμου και όχι από διατάξεις δικονομικές (ΑΠ 1006/1999, ΑΠ 1006/1999, ΑΠ 116/1997, ΕφΔωδ 81/2008, ΜΠρΧαν 236/2017 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ), κατά το μέρος, δε, που αφορά στο ασκούμενο διά της αιτήσεως δικαίωμα της, ο ως άνω ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος, διότι ακόμη και αληθή υποτιθέμενα τα πραγματικά περιστατικά, δεν συνιστούν κατάχρηση δικαιώματος κατά το άρθρο 281 ΑΚ, αφού η άσκηση της αίτησης είναι απολύτως σύμφωνη με το γράμμα και το πνεύμα του Ν. 3869/2010, ο οποίος παρέχει τη δυνατότητα της ρύθμισης για το φυσικό πρόσωπο

.....
των χρεών του με απαλλαγή από αυτά, με παράλληλη ανάληψη υποχρεώσεων έναντι του πιστωτή, η ρύθμιση δε αυτή βρίσκει νομιμοποίηση ευθέως στο ίδιο κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος (βλ. Αιτιολογική Έκθεση Ν.3869/2010 και Ν.4549/2018, ΜΠρΧαν 126/2019, Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΕιρΘεσ 486/2019 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΕιρΝ.Ιωνίας 136/2018 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΕιρΠειρ 119/2017 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΕιρΧαλαν 38/2014 ΝοΒ 2014 σελ. 2111, ΕιρΛαρ 65/2013 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΕιρΔυμ 27/2013, Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Αποδείχθηκε επομένως ότι ο αιτών έχει περιέλθει χωρίς υπαιτιότητά του, σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώνει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές του, άρα συντρέχουν στο πρόσωπο του οι προϋποθέσεις για την υπάγωγή του στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 και συγκεκριμένα σε αυτή του άρθρου 8 παρ. 2, όπως ισχύει, δεδομένου ότι δεν έγινε δεκτό το σχέδιο διευθέτησης από τις πιστώτριες του και δεν υπάρχουν αμφισβητούμενες απαιτήσεις. Έτσι, το Δικαστήριο πρέπει να προβεί σε ρύθμιση μηνιαίων καταβολών από τα εισοδήματά του, για χρονικό διάστημα τριών ετών (36 μήνες), με καταβολές από τον αιτούντα ποσού 160 ευρώ μηνιαίως. Επειδή όμως ο αιτών από την 1η.5.2019 έως και τον Αύγουστο του 2020, συμμορφούμενος στην από 11.4.2019 εκδοθείσα προσωρινή διαταγή Δικαστή του παρόντος Δικαστηρίου (η οποία όρισε μηνιαίες καταβολές ύψους 100 ευρώ, συμμετρως διανεμόμενο μεταξύ των απαιτήσεων των καθ' ων πιστωτριών, αρχής γενομένης από την 1.5.2019 και έως την έκδοση οριστικής απόφασης), προέβη σε καταβολές στις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριές του, συνολικού ύψους 1.995 ευρώ (ήτοι 21 μήνες χ 95 ευρώ, ποσό που δόθηκε στις πιστώτριες εξαιρουμένου του δημοσίου), οι οποίες πρέπει να συνυπολογιστούν στις καταβολές που ορίζονται με την παρούσα απόφαση (άρθρο 5 παρ. 3 εδ. β' του Ν 3869/2010, όπως η παράγραφος αυτή ισχύει μετά την τροποποίησή της με το Ν 4549/2018, η οποία, σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 68 του αυτού νόμου, εφαρμόζεται και στις δίκες, που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του), το δικαστήριο τελικά θα υποχρεώσει τον αιτούντα, να καταβάλει στις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες, το ποσό των (1.995 ευρώ/36 μήνες = 55 ευρώ, συνεπώς, ο αιτών θα καταβάλλει μηνιαίως το ποσό των 160-55 = 105 ευρώ) ευρώ μηνιαίως, για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών. Τα ποσό αυτό των 105 ευρώ θα καταβάλλεται συμμετρως

στις πιστώτριες του, εντός του πρώτου πενήτηρου εκάστου μηνός, αρχής γενομένης τον δεύτερο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας. (βλ. προσκομιζόμενα γραμμάτια τραπεζών κατά μήνα σε πλήρη σειρά)

Τέλος, σύμφωνα με διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις των Ν. 4336/2015 και 4346/2015, εφόσον με τις καταβολές επί τριετία δεν επέρχεται εξόφληση των απαιτήσεων των ανωτέρω πιστωτριών, και προβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της κατοικίας του από την εκποίηση, η εν λόγω εξαίρεση είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο. Επιπλέον, στο πρόσωπο του οφειλέτη πληρούνται σωρευτικά οι προϋποθέσεις που θέτει το άρ. 9 παρ. 2, όπως ισχύει, και συγκεκριμένα : α) το ακίνητο του, που περιγράφεται ανωτέρω, αποτελεί την κύρια κατοικία του β) ο αιτών έχει μηνιαίο εισόδημα που δεν υπερβαίνει τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης προσαυξημένες κατά 70% (βλ. αρθρ. 9 παρ. 2 που παραπέμπει στο αρθρ. 5 παρ. 3 ως προς τον καθορισμό των δαπανών διαβίωσης σε συνδυασμό με απόφαση ΤτΕ 54/15.12.2015 ΦΕΚ 2740), γ) η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας του δεν υπερβαίνει το αφορολόγητο όριο απόκτησης κύριας κατοικίας και δ) οι πιστώτριες του στα πλαίσια του αρθρ. 338 ΚΠολΔ, δεν επικαλέστηκαν ούτε απέδειξαν ότι ο αιτών δεν ήταν συνεργάσιμος δανειολήπτης βάσει του Κώδικα Δεοντολογίας των τραπεζών. Για τη διάσωση λοιπόν της κύριας κατοικίας του θα πρέπει να καταβάλει ποσό που αντιστοιχεί στο ποσό που θα ελάμβαναν οι μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες του σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης, εφόσον αυτό υπερβαίνει το ύψος των απαιτήσεων τους, λαμβανομένης υπόψη της τρέχουσας και της μελλοντικής ικανότητας αποπληρωμής. Η εμπορική αξία της κύριας κατοικίας του ανέρχεται στο ποσό των 45.000 ευρώ. Τα ποσό του πλειστηριάσματος σε περίπτωση που εκπλειστηριαζόταν η κύρια κατοικία αφαιρουμένου του ποσοστού απομείωσης αυτής λόγω της αναγκαστικής εκποίησης της σε πλειστηριασμό και των εξόδων που συνδέονται με αυτόν εκτιμάται ότι θα ανέλθει σε ποσό 40.000 ευρώ. Επομένως, ο αιτών, θα πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλλει το ποσό των 40.000 ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το νόμο εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, ο χρόνος δε τοκοχρεωλυτικής εξόφλησης του ποσού αυτού, πρέπει να οριστεί σε 120 μήνες, δεδομένης της προχωρημένης ηλικίας του αιτούντος. Το ποσό που θα καταβάλλει ο αιτών στο πλαίσιο αυτής της ρύθμισης, θα ανέρχεται σε 333 ευρώ μηνιαίως για τις 119 πρώτες δόσεις και σε 373 για την τελευταία 120^η

.....
δόση. Κάθε δόση θα καταβάλλεται εντός του πρώτου δεκαημέρου κάθε μήνα, αρχής γενομένης από τον αμέσως επόμενο μήνα από την ολοκλήρωση της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ.2. Η δε διανομή των μηνιαίων δόσεων για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτριών θα γίνει σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 974 επ ΚΠολΔικ. Σύμφωνα, τέλος, με τη διάταξη του άρθρου 62 παρ.5 του ν. 4549/2018 «Κατά το χρονικό διάστημα των καταβολών της παρ. 2 του άρθρου 8 το δικαστήριο κατανέμει το ποσό που μπορεί να καταβάλει ο οφειλέτης μεταξύ της ρύθμισης οφειλών του άρθρου 8 και του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του παρόντος άρθρου, διασφαλίζοντας ότι οι πιστωτές δεν θα βρεθούν χωρίς τη συναίνεσή τους σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν, στην οποία θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης.». Ωστόσο, στην περίπτωση, όπως εν προκειμένω, που το ποσό της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 υπολείπεται αυτού της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ.2 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας, δεν υπάρχει πεδίο εφαρμογής της νέας διάταξης περί κατανομής, και θα πρέπει οι δύο ρυθμίσεις να ισχύσουν διαδοχικά, όπως και υπό το προγενέστερο νομοθετικό δίκαιο, με τη χορήγηση στον οφειλέτη-αιτούντα ισόχρονης της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ.2 περιόδου χάριτος, ώστε να μην συμπέσουν οι δύο ρυθμίσεις, αφού δεν θα μπορεί να τις εξυπηρετεί ταυτόχρονα. Ως προς το υπόλοιπο ποσό των απαιτήσεων των πιστωτών και κατά το μέρος που δεν καλύφθηκε από τις τριετείς καταβολές και μετά την εξάντληση του ποσού που θα καταβληθεί για τη διάσωση της κύριας κατοικίας, δεν μπορεί να ικανοποιηθεί και ο αιτών θα απαλλαγεί υπό τον όρο κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεων που του επιβάλλονται με την παρούσα (άρθ. 11 παρ. 1 Ν. 3869/2010).

Κατ'ακολουθίαν, και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα νομική σκέψη, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να απορριφθεί ως προς το έκτο των καθών επειδή η ένταξη των απαιτήσεων αυτών στο Ν. 3869/2010 κρίνεται ως αντισυνταγματική, ως προς δε τους λοιπούς να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να ρυθμιστούν οι προαναφερόμενες οφειλές, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη στην παρούσα δίκη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την αίτηση και την προφορικώς ασκηθείσα κύρια παρέμβαση ερήμην της πρώτης, δεύτερης, τέταρτης και πέμπτης των καθ' ύν πιστωτριών και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την προφορικώς ασκηθείσα κύρια παρέμβαση.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ κατ' άρθρον 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010 τις μηνιαίες επί μία τριετία (36 μήνες) καταβολές του αιτούντος, στο ποσό των εκατόν πέντε (105) ευρώ, που θα καταβάλλεται συμμετρως διανεμόμενο στις πιστώτριες του, μέσα στο πρώτο πενθήμερο κάθε μήνα, αρχής γενομένης τον δεύτερο μετά τη δημοσίευση της παρούσας μήνα.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία του αιτούντος, όπως αυτή περιγράφεται στο σκεπτικό της παρούσας.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της ως άνω κύριας κατοικίας του το ποσό των 40.000 ευρώ σε 120 μηνιαίες δόσεις και συγκεκριμένα ποσού 333 ευρώ εκάστη για τις 119 πρώτες δόσεις και 373 ευρώ για την τελευταία 120^η δόση. Η καταβολή των δόσεων θα γίνεται μέσα στο πρώτο δεκαήμερο κάθε μήνα και ορίζεται να ξεκινήσει τον πρώτο μήνα μετά την συμπλήρωση των καταβολών του άρθρου 8 παρ 2, όπως αυτή προσδιορίστηκε ανωτέρω, εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα, για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις **05 ΜΑΡ. 2021**

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο απο τον
Ειρηνοδικη επειδη η γραμματεας
κωλυεται. **15 ΜΑΡ. 2021**
Αθήνα20.....